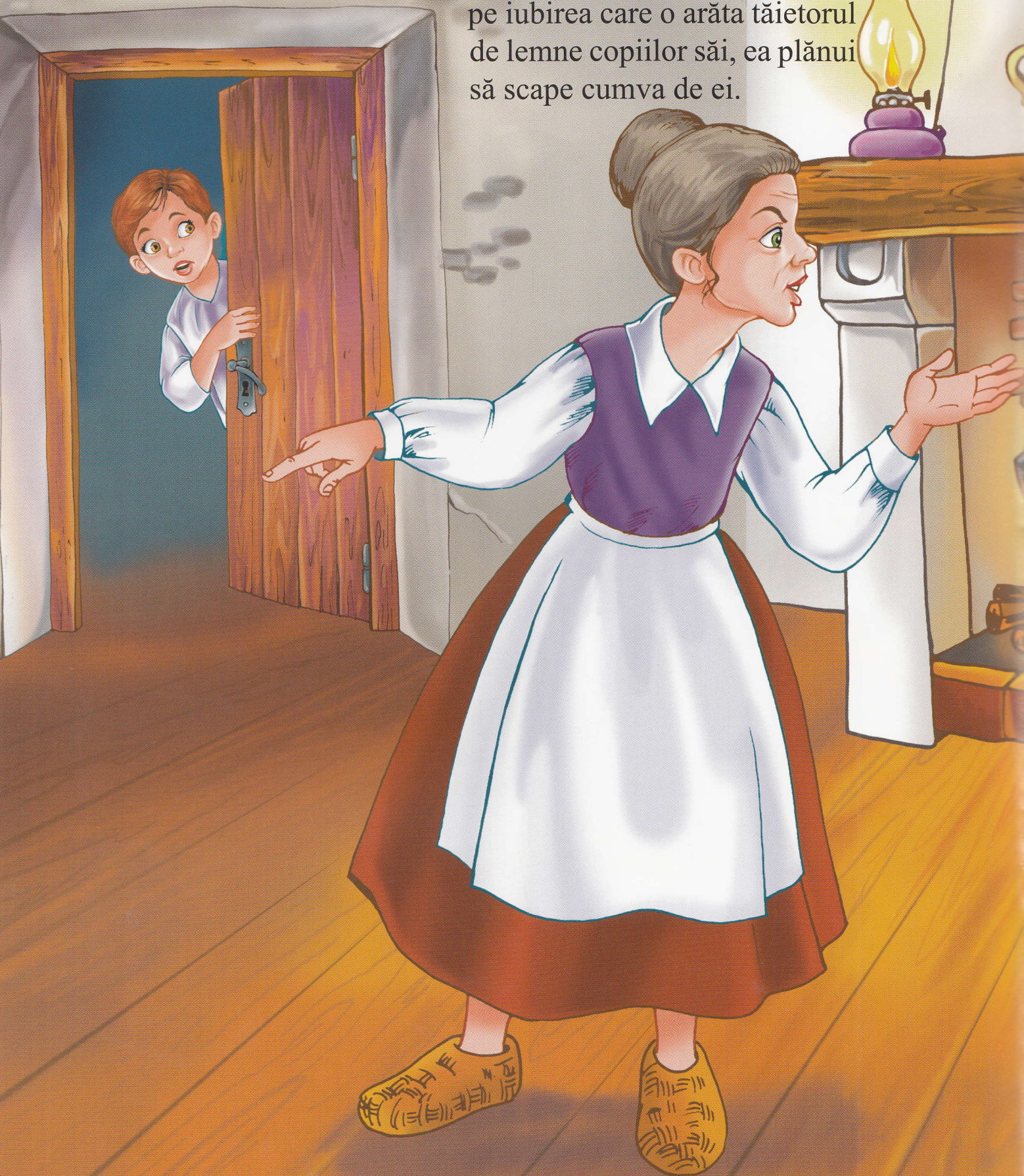

În vremuri demult uitate, un biet tăietor de lemne și familia sa locuiau lângă o pădure mare. În ultimul timp vremurile erau tot mai aspre în tot ținutul și tăietorul de lemne avea tot mai puțin de lucru. De cele mai multe ori copiii nu aveau mâncare pe masă, dar blândul tăietor de lemne își iubea dragălașii copii, Hansel și Gretel, și astfel suportau mai ușor viața plină de greutate.

Mama lor vitregă, o femeie rece și crudă, număra orice îmbucătură pe care o înghițeau copiii. Ea îi trata mizerabil și îi culca pe podeaua rece, acoperindu-i cu o pătură subțire și uzată, păstrându-și pentru ea pătura călduroasă. Fiind geloasă pe iubirea care o arăta tăietorul de lemne copiilor săi, ea plănuia să scape cumva de ei.

Astfel, în fiecare seară, când credea că au adormit copiii, ea insista la soțul ei să-i ducă adânc în pădure și să-i lase acolo.

- Mai bine îi pierdem acolo, decât să moară de foame! îi spunea ea afectată tăietorului de lemne.

Inima lui era plină de îndoială și supărare, însă mama vitregă l-a tocat toată noaptea la cap, până când acesta, îndurerat, a consimțit. Copiii, prea înfrigurați și fămânzi ca să poată adormi, au auzit fiecare cuvânt. înainte ca tatăl lor să se trezească dimineața, Hansel cel isteț s-a strecurat afară și și-a umplut

buzunarele cu pietricele mici care străluceau în lumina lunii.

